

partierne om, at dette dog er en Landstingsopgave, hvis Landstinget overhovedet har en Opgave indenfor vor Konstitution; thi dette blot at være et Ekko af Folketinget og ekspedere Lovforslag, som den højtærede Minister gerne hurtigt vil have fra Haanden, er ikke tilstrækkeligt Grundlag til at bygge et Tokammersystem paa, og det bliver jo, efterhaanden som der kommer samme Flertal i begge Ting, Forretningsgangen.

Jeg tør derfor gaa ud fra og vil haabe, at Flertallet her i Tinget vil underkaste disse Lovforslag en meget grundig Behandling. De trænger til det paa mange Omraader, der er mange Spørgsmaal at drøfte endnu og at se nærmere efter. Det blev sagt forleden af den højtærede Statsminister, at Rigdagen skulde sidde inde til langt hen paa Sommeren, og om Love af denne Rækkevidde gennemføres i Maj eller Juni eller i Oktober eller November vil dog ikke være af afgørende Betydning. Om 2—3 Aar er der ikke et Menneske, som kan huske, om de er gennemført paa det ene eller paa det andet Tidspunkt. Derimod vil man kunne huske det, hvis der findes Bestemmelser i dem, som viser sig ikke at passe til det praktiske Liv. Jeg gaar altsaa ud fra, at der vil blive foreslaaet nedsat et Udvalg til Behandling af disse Lovforslag — vil ingen andre gøre det, vil jeg gøre det —, og at Landstinget vil give sig Tid til at se dem nøje efter.

Kirkeministeren (*J. C. Christensen*):

Efter nu at have hørt Ordførerne for de forskellige Partier udtale sig om de 6 Lovforslag, der er til Behandling, maa jeg sige, at Udtalelserne gennemgaaende hørte til, hvad man i Skolerne kalder for Repetition. Jeg har ikke hørt synderligt nye Synspunkter fremholdt, navnlig ikke af Oppositionens Talere; det var ganske de samme Indvendinger, som jeg nu 3 Maaneder igennem har hørt i det andet Ting. Det eneste nye, den ærede sidste Taler fremkom med, var Formaningstalen til det højtærede Landsting om Lovforslagenes Behandling. Det er en Selvfølge, at jeg ikke blander mig deri; det bliver Landstinget selv, der kommer til at træffe Afgørelse af, paa hvilken Maade Lovforslagene skal behandles, men jeg vil haabe, at det høje Ting ved Afgørelsen heraf tager Hensyn alene til Lovforslagene selv

og deres Indhold og ikke til det Tidspunkt, da jeg muligt trækker mig tilbage. Men det ærede Medlem (Gunnar Fog-Petersen) havde sandelig Ret i, at det er besynderligt, at man fra radikal Side taler til Landstinget om at være overvejende og undersøgende, thi det var netop det, man talte imod, da vi sidst havde Grundlovsforhandlinger, og det er saa meget besynderligere, som jeg nylig har læst i radikale Blade, at Landstinget skulde dog vel ikke hitte paa at lave Lovforslaget om de nye Bisper om, thi Folketinget kunde da vel ikke finde sig i, at Landstinget vilde foreskrive det, hvorledes et Lovforslag skulde se ud, Folketinget skulde da ikke rette sig efter Landstingets Afgørelse.

Naa, men jeg skal forlade dette og gaa over til nogle Bemærkninger om, hvad der nu er fremkommet. Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) tog sig for grundigt at gennemgaa alle de Indvendinger mod Lovforslaget, som har været fremme i det andet Ting. Hvad angaar den nye Biskop her paa Øerne, sagde det ærede Medlem, at det kunde ikke gaa an at gaa ind paa et saadant Forslag, thi derved vilde Kirkeskatten jo stige. Det er nu en Misforstaaelse af det ærede Medlem, thi Kirkeskatten vil ikke stige med en eneste Øre, selv om man gaar ind paa at oprette et Bispedømme i Roskilde og beholde Lolland-Falster Stift. Det er nemlig saaledes, at Biskoppernes Løn udredes af Statskassen, saa Statskassens Udgifter vilde stige derved; men det ærede Medlem synes at have glemt, at Statskassen har haft og har betydelige Indtægter gennem Bispetienderne, som Statskassen har overtaget. Hvad selve Spørgsmaalet om Oprettelsen af Bispedømmet i Roskilde og Nedlæggelse af Lolland-Falster Stift angaar, kan det ærede Medlem have Ret i, at det socialdemokratiske Parti har foreslaaet, at Sorø og Præstø Amter blev lagt til Lolland-Falster, men ogsaa dernede fra lyder Protester, og i Folketinget har det ikke vundet Tilslutning at dele Sjælland paa den Maade, at man lagde en Del over til en anden Øgruppe. Men gennem det Forslag, som Socialdemokraterne, og de Radikale med, har stillet, har man jo erkendt, at Sjællands Bispedømme er for stort, at det bør deles. Det er der altsaa Enighed om. Men at dele det paa den Maade, som er vedtaget, nemlig